

L E G E

privind regimul general al cultelor religioase

PARLAMENTUL ROMÂNIEI adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I - DISPOZIȚII GENERALE

Art.1 - Statul român respectă și garantează libertatea de gândire, de conștiință, de credință și de religie oricărei persoane de pe teritoriul României, în conformitate cu Constituția, cu legile țării, cu pactele și cu tratatele internaționale la care România este parte.

Aceste libertăți nu pot fi îngrădite sub nici o formă.

Art.2 - Libertatea religioasă cuprinde libertatea fiecărei persoane de a avea sau de a adopta o religie sau o credință religioasă la libera sa alegere, libertatea de a-și exercita propria credință religioasă, precum și dreptul de a-și manifesta religia individual sau în colectiv, atât în particular, cât și în public de a apăra, a respecta și a practica riturile. Presupune, de asemenea, dreptul de a-și schimba religia sau credința religioasă.

Nimeni nu poate fi constrâns să adopte o opinie sau să adere la o credință religioasă contrar convingerilor sale.

Art.3 - Părinții sau reprezentanții legali ai minorilor au dreptul să-și educe copiii în religia lor sau în religia pe care o doresc.

Art.4 - Formele de organizare a vieții religioase în România sunt cultele religioase.

În România funcționează, de asemenea, asociații și fundații cu caracter religios.

Art.5 - În România, cultele religioase recunoscute sunt autonome față de stat. Statul român recunoaște, respectă și garantează această autonomie.

Art.6 - În întreaga lor activitate, cultele și asociațiile cu caracter religios, înființate în condițiile prezentei legi au obligația să respecte Constituția și legile țării, să nu aducă atingere siguranței naționale, ordinii, sănătății și moralei publice, drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Art.7 - Cultele religioase sunt egale în fața legii și a autorităților publice.

Statul, prin autoritățile sale, nu va promova și nu va favoriza acordarea de privilegii sau crearea de discriminări față de vreun cult religios, prin acte administrative, prin adoptarea unor legi, prin tratate, acorduri și convenții internaționale.

Statul sprijină activitatea cultelor religioase cu respectarea principiului proporționalității.

Art.8 - Raporturile dintre culte se desfășoară pe baza spiritului ecumenic, de toleranță și de respect reciproc.

În relațiile dintre diferitele forme de organizare a vieții religioase din România sunt interzise orice acțiuni de defăimare și învrăjbiere religioasă, de prozelitism prin agresiune religioasă sau prin constrângere de orice fel.

Împiedicarea sau tulburarea libertății de exercitare și de manifestare a unui cult religios sau a unei asociații cu caracter religios, înființate în condițiile prezentei legi, se pedepsește conform prevederilor legale.

Art.9 - Nimeni nu poate fi împiedicat să dobândească și să exercite drepturi civile și politice, nu poate fi constrâns, urmărit sau pus într-o situație de inferioritate pentru credința sau apartenența sa la un cult religios ori pentru exercitarea, în condițiile legii, a libertății religioase.

Art.10 - Nimeni nu poate fi constrâns sau împiedicat să participe la serviciile religioase ale unui cult religios sau la activitățile unei asociații religioase, înființate în condițiile legii.

Art.11 - Îndatoririle credincioșilor față de cultul religios căruia îi aparțin se reglementează prin statutul de organizare și funcționare al cultului respectiv.

Nimeni nu poate fi constrâns prin acte administrative sau prin alte metode să contribuie la cheltuielile unui cult religios.

Statul stimulează sponsorizările făcute de persoanele fizice și juridice către cultele religioase, cu respectarea prevederilor legale.

Art.12 - Cultele religioase sunt libere să participe și să officieze servicii religioase la solemnitățile naționale și la alte manifestări aniversare din viața țării. Organele de stat stabilesc și asigură reprezentanților cultelor religioase cadrul de participare la aceste manifestări.

CAPITOLUL II - CULTELE RELIGIOASE

Secțiunea 1 - ORGANIZAREA CULTELOR

Art.13 - Statul respectă și garantează libertatea de orga-

nizare și funcționare a cultelor religioase, în condițiile legii.

Art.14 - Cultele religioase se înființează și se organizează potrivit prevederilor art.23 din prezenta Lege și își desfășoară activitatea spirituală, culturală, educativă, de învățământ, de asistență socială și de caritate, administrativă și economico-financiară pe baza statutelor proprii, cu respectarea legislației în vigoare.

Statutele sunt elaborate în conformitate cu mărturisirea de credință, canoanele și tradițiile specifice fiecărui cult religios.

Art.15 - Fiecare cult religios are un organ central de conducere sau de reprezentare, organe de conducere locale și unități de cult centrale și locale, conform statutelor de organizare și funcționare proprii.

Cultele religioase, precum și unitățile de cult centrale și locale, înființate și recunoscute în condițiile prezentei legi sunt persoane juridice de drept public.

Unitățile de cult centrale și locale se înființează și se organizează de către cultele religioase, potrivit statutelor de organizare și funcționare proprii.

Dobândirea personalității juridice a acestora se confirmă de către Secretariatul de Stat pentru Culte care constată dacă au fost înființate potrivit statutelor de organizare și funcționare proprii cultelor religioase.

Parohiile și unitățile de cult similare acestora pot dobândi personalitate juridică dacă au ca membrii cel puțin 5 % din populația aparținând primăriei localităților respective.

Art.16 - Unitățile locale de cult înființate conform procedurii de la art.15 vor fi comunicate de către conducerea acestora și primăriei din localitatea respectivă.

Art.17 - Cultele religioase își aleg sau numesc organele de conducere sau de reprezentare, precum și personalul de cult, în conformitate cu statutele lor de organizare și funcționare.

Organele statutare ale fiecărui cult stabilesc, potrivit cerințelor lor, numărul personalului clerical, tehnico-economic, de specialitate și administrativ. Acest personal se angajează cu respectarea prevederilor statutare și regulamentare proprii, precum și a prevederilor legale în vigoare.

Art.18 - Cultele religioase au dreptul să-și organizeze și sisteme proprii de salarizare a angajaților lor, potrivit legii.

Personalul clerical al cultelor religioase este salarizat, la cererea acestora, de la bugetul de stat, conform legii. Celelalte categorii de personal primesc la cererea cultelor o contribuție la salariu de la bugetul de stat, conform normelor legale în vigoare.

Art.19 - Salariații cultelor religioase ale căror case de pensii s-au integrat în sistemul asigurărilor sociale de stat sunt pensionați, potrivit legii pensiilor de stat, iar cei ai cultelor care dispun de case de pensii proprii, conform normelor stabilite de acestea.

Art.20 - Cultele religioase pot avea organe proprii de judecată religioasă pentru personalul din serviciul lor în probleme de disciplină bisericească.

Acestea se organizează și funcționează pe baza unor regulamente speciale, alcătuite în conformitate cu dreptul canonic și statutele proprii, aprobate de organele lor competente, cu respectarea principiilor independenței și imparțialității.

Art.21 - Cultele religioase se pot asocia în confederații sau alianțe care dobândesc personalitate juridică în condițiile legii.

Secțiunea 2 - RAPORTUL DINTRE STAT SI CULTELE RELIGIOASE

Art.22 - Secretariatul de Stat pentru Culte este organul de specialitate al administrației publice centrale, în subordinea Guvernului, care urmărește respectarea și realizarea drepturilor legale ale cultelor religioase, înlăturarea abuzurilor, medierea raporturilor dintre culte și sprijinirea cultelor în raporturile acestora cu autoritățile administrației publice centrale și locale.

Art.23 - În cazul în care, un grup de credincioși, având identitate doctrinară proprie, dorește să se constituie într-un cult religios se va adresa Secretariatului de Stat pentru Culte, depunând, în vederea propunerii recunoașterii, următoarele documente:

1. Expunerea de motive asupra temeiurilor care justifică cererea de recunoaștere a cultului religios;
2. Listă cu numele, prenumele, vârsta, actul de identitate, adresa adeptilor viitorului cult, semnătura. Numărul acelor dintre adepții viitorului cult care sunt cetățeni români cu domiciliul în România, trebuie să fie cel puțin 0,5 % din totalul populației țării la data ultimului recensământ;
3. Mărturisirea de credință;
4. Statutul de organizare și funcționare, alcătuit cu respectarea dispozițiilor articolului 6 va cuprinde :
 - a) structura, modul de organizare și funcționare centrală și locală a cultului și unitățile locale de cult;
 - b) organele de conducere, atribuțiile și răspunderile acestora;
 - c) formele activității de cult, locurile în care se exercită acestea și modul de pregătire a personalului deservent;
 - d) modul de realizare și administrare a mijloacelor materiale și bănești ale cultului ;

e) alte prevederi cu privire la organizarea și activitatea cultului.

Denumirea noului cult nu poate să fie identică sau să creeze confuzie cu denumirea unui cult deja recunoscut.

Secretariatul de Stat pentru Culte are obligația să soluționeze cererile de recunoaștere a noi culte în termen de 90 de zile de la data depunerii acestora.

Cultul religios înființat în condițiile prezentului articol poate funcționa legal numai după recunoașterea sa prevăzută de art.24 din prezenta lege.

Art.24 - Recunoașterea de către Stat a unui cult religios se face de către Guvern, prin hotărâre, la propunerea Secretariatului de Stat pentru Culte.

La data intrării în vigoare a prezentei legi, în România sunt recunoscute și funcționează următoarele culte religioase :

1. CULTUL ORTODOX

- Biserica Ortodoxă Română - Biserică Națională
- Vicariatul Ortodox Sârb

2. CULTUL CATOLIC

- Biserica Catolică din România de Rit Latin;
- Biserica Română Unită cu Roma Greco-Catolică;
- Ordinariatul Armean Catolic.

3. CULTUL ARMEAN

- Eparhia Bisericii Armene din România

4. CULTUL CREȘTIN DE RIT VECHI

- Biserica Creștină de Rit Vechi din România.

5. CULTUL REFORMAT

- Biserica Reformată din România.

6. CULTUL EVANGHELIC C.A.
 - Biserica Evanghelică C.A. din România.
7. CULTUL EVANGHELIC LUTHERAN S.P.
 - Biserica Evanghelică Lutherană S.P. din Romania.
8. CULTUL UNITARIAN
 - Biserica Unitariană din România.
9. CULTUL CREȘTIN BAPTIST
 - Uniunea Bisericilor Creștine Baptiste din România.
10. CULTUL CREȘTIN DUPA EVANGHELIE
 - Uniunea Bisericilor Creștine după Evanghelie din România;
 - Biserica Evanghelică din România.
11. CULTUL PENTICOSTAL
 - Biserica lui Dumnezeu Apostolică din România.
12. CULTUL CREȘTIN ADVENTIST
 - Biserica Creștină Adventistă de Ziua a Șaptea din România.
13. CULTUL MOZAIC
14. CULTUL MUSULMAN

Art.25 - Recunoașterea unui cult religios poate fi refuzată numai în cazul în care nu sunt îndeplinite prevederile art.6 și art.23 din prezenta lege.

Refuzul recunoașterii unui cult religios sau al aprobării modificării statutului poate fi atacat în justiție, conform Legii contenciosului administrativ.

Art.26 - Retragera recunoașterii unui cult se poate face numai în cazul încălcării de către acesta a prevederilor art.6 din prezenta lege, constatată prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă, urmându-se aceeași procedură prevăzută la recunoaștere.

Instanța judecătorească poate fi sesizată de către

Secretariatul de Stat pentru Culte sau de orice persoană ale cărei drepturi și interese legitime sunt lezate.

De la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de constatare a încălcării dispozițiilor art.6 , cultul religios în cauză nu mai poate exercita drepturile prevăzute în prezenta lege.

Art.27 - Șefii cultelor, precum și mitropoliții, arhiepiscopii, episcopii, administratorii apostolici și alții având funcții asemănătoare acestora, aleși sau numiți în conformitate cu statutele de organizare ale cultelor religioase respective sunt recunoscuți în funcție, la cererea cultelor, prin decret al Președintelui României, în urma constatării de către Secretariatul de Stat pentru Culte a respectării condițiilor legale. Aceștia trebuie să fie cetățeni români, cu domiciliul în România.

Culte religioase pot folosi în activitatea lor și personal de altă cetățenie, cu respectarea prevederilor legale.

Art.28 - Secretariatul de Stat pentru Culte constituie un Consiliu consultativ al cultelor religioase în vederea analizării unor probleme de interes general privind viața religioasă. Fiecare cult religios este liber să decidă participarea sa la acest Consiliu consultativ.

Art.29 - Organizarea de partide politice și syndicate pe bază exclusiv confesională este interzisă.

Reprezentanții cultelor religioase au dreptul de a participa ca invitați la dezbaterile în Parlament și în Comisiile acestuia a proiectelor de acte normative privitoare la viața religioasă, la activitatea cultelor, de educație și de învățământ, de asistență socială și de patrimoniu național.

Art.30 - Inscricțiunile și simbolurile, precum și sigiliile sau ștampilele folosite în cadrul cultului, trebuie să conțină și denumirea oficială sub care cultul respectiv a fost recunoscut.

Secțiunea 3 - ACTIVITATEA CULTELOR RELIGIOASE

Art.31 - Activitatea cultelor religioase se desfășoară potrivit cu mărturisirea lor de credință, cu statutul lor de organizare și funcționare, în condițiile legii.

Art.32 - Culele religioase și unitățile lor locale pot organiza și desfășura în mod liber congrese sau adunări generale, conferințe, consfătuiri și alte întruniri asemănătoare, potrivit statutelor lor, cu respectarea prevederilor legale.

Art.33 - Culele religioase pot folosi în manifestările și activitatea lor limba maternă a credincioșilor.

Evidența financiar-contabilă se va ține și în limba română.

Correspondența oficială a cultelor religioase cu autoritățile și instituțiile publice se va face în limba română.

Art.34 - Culele religioase pot înființa instituții de caritate și asistență socială: case de copii, centre de plasament, cămine de bătrâni și cantine.

Art.35 - Culele religioase pot colabora în vederea realizării acțiunilor de asistență socială cu serviciile descentralizate ale administrației publice centrale, cu organele administrației publice locale, cu organizații neguvernamentale și cu persoane fizice.

Art.36 - Culele religioase au dreptul să asigure învățământul religios în școlile de stat. Ele se bucură de sprijinul statului în asigurarea asistenței religioase în armată, spitale, unități de executare a măsurilor privative de libertate, azile și centre de plasament.

Art.37 - În scopul satisfacerii cerințelor religioase ale militarilor, din domeniile apărării, ordinii publice și siguranței naționale se instituie clerul militar.

Art.38 - Slujitorii cultelor religioase au obligația de a păstra secretul spovedaniei.

Art.39 - În activitatea lor, cultele religioase au dreptu să înființeze și să dețină, în proprietate, mijloace de informare în masă, edituri și tipografii, în condițiile legii.

Culte religioase au acces liber la mijloacele de informare în masă ale statului, fără discriminare, cu respectarea principiului proporționalității.

Secțiunea 4 - ÎNVAȚĂMÂNTUL ÎN CADRUL CULTELOR RELIGIOASE

Art.40 - Cultele religioase au dreptul să înființeze și să administreze unități de învățământ pentru pregătirea personalului de cult, predarea religiei, asistența social-caritativă, patrimoniu, cultură și artă religioasă, precum și alte specializări necesare activității lor religioase.

Fiecare cult religios este liber să-și stabilească forma, gradul, numărul și planul de școlarizare ale instituțiilor de învățământ proprii, conform prevederilor legale.

Art.41 - Cultele religioase au dreptul de a înființa și administra propriile unități și instituții particulare de învățământ în conformitate cu prevederile legale.

Art.42 - Cultele religioase răspund de elaborarea planurilor și a programelor de învățământ pentru învățământul teologic preuniversitar, precum și de elaborarea programelor pentru predarea religiei. Acestea se avizează de către Secretariatul de Stat pentru Culte și se aprobă de Ministerul Educației Naționale.

Pentru învățământul superior, planurile și programele de învățământ se elaborează de instituțiile de învățământ, cu acordul cultului religios respectiv și se aprobă de senatele universitare.

Art.43 - Personalul didactic din unitățile de învățământ ale cultelor religioase integrate în învățământul de stat se numește de către Ministerul Educației Naționale, în conformitate cu prevederile legale, cu acordul prealabil al organelor statutare ale cultelor religioase în cauză.

Personalul didactic din unitățile de învățământ, neintegrate în învățământul de stat, se numește de către organele statutare ale cultelor religioase în conformitate cu statutul acestora. Cadrele didactice vor avea calificarea necesară conform normelor legale în vigoare în învățământul de stat de grad corespunzător.

Art.44 - În centrele de plasament organizate de autoritățile publice de stat, particulare sau aparținând cultelor religioase acestea sunt obligate să asigure educația religioasă a copiilor conform apartenenței lor religioase.

Culte religioase care organizează centre de plasament au dreptul să educe în confesiunea respectivă copiii din aceste instituții cărora nu li se cunoaște religia.

În centre de plasament finanțate de autoritățile publice, consiliile de conducere ale acestora și autoritatea locală pentru protecția copilului hotărăsc asupra religiei în care vor fi educați copiii cărora nu li se cunoaște religia.

Art.45 - Salarizarea personalului didactic și administrativ din unitățile de învățământ neintegrate în învățământul de stat, care pregătesc personalul de cult, se asigură de către culte, cu o contribuție la salariu din partea statului prin Secretariatul de Stat pentru Culte, la cererea cultelor, în condițiile legii.

Art.46 - Diplomele instituțiilor de învățământ, neintegrate în învățământul de stat, se asimilează celor de stat, potrivit legislației în vigoare.

Echivalarea și recunoașterea diplomelor și certificatelor de studii teologice obținute în străinătate se fac potrivit prevederilor legale.

Art.47 - Cultele religioase pot deține în proprietate sau în administrare internate, cămine și cantine pentru elevi și studenți.

Acestea sunt administrate din fonduri proprii și pot beneficia de subvenții de la bugetul de stat sau bugetele locale, în condițiile legii.

Secțiunea 5 - PATRIMONIUL CULTELOR RELIGIOASE

Art.48 - Cultele religioase, unitățile locale de cult și instituțiile acestora au dreptul de proprietate asupra bunurilor sacre și asupra altor bunuri mobile și imobile, existente sau dobândite din fonduri proprii, contribuții de la stat, donații de la persoane fizice și juridice, legate, potrivit dreptului comun și statutelor proprii.

Art.49 - Lăcașurile de cult, mănăstirile, cimitirele, casele parohiale, așezămintele cultural-bisericești, unitățile de învățământ, sediile centrale, eparhiale, zonale și locale ale cultelor sunt scutite de impozite și taxe, potrivit legii.

Lăcașurile de cult, mănăstirile și cimitirele sunt inalienabile și inalienabile, iar dreptul de proprietate asupra acestora este imprescriptibil.

Art.50 - Unitățile locale ale cultelor religioase pot avea și întreține, singure sau în asociere cu alte culte, cimitire confesionale pentru credincioșii lor. Cimitirele proprietate a cultului se administrează după regulamente proprii, aprobate conform statutului cultului, în condițiile legii.

La solicitarea cultelor religioase organele administrației publice locale pot atribui în folosință, gratuit, în funcție de posibilități, terenuri pentru : construirea de lăcașuri de cult; mănăstir înființarea sau extinderea de cimitire confesionale; instituții de caritate și asistență socială

Primăriile sunt obligate să creeze cimitire comunale și să prevadă în planurile de urbanism general ale localităților, zone pentru amplasarea și extinderea acestora. Pentru confesiunile care nu au cimitire proprii, se vor rezerva spații în cimitirele comunale existente.

Persoanele fizice și juridice, în afara cultelor religioase, nu pot înființa și organiza cimitire proprii.

Art.51 - Statul sprijină, la cerere, constuirea și repararea lăcașurilor de cult și a imobilelor destinate instituțiilor de caritate și asistență socială prin acordarea de fonduri financiare și prin acordarea de asistență tehnică.

Art.52 - Acoperirea cheltuielilor cultelor religioase se realizează prin contribuții benevole ale credincioșilor, din valorificarea produselor și obiectelor de cult, a tipăriturilor confesionale autorizate de cult, din diferite activități economice, din veniturile bunurilor imobile, din încasările provenite din vizitarea colecțiilor bisericesti și a mănăstirilor, din legate, donații, sponsorizări. Veniturile și cheltuielile cultelor religioase vor fi contabilizate și controlate potrivit legii.

Statul contribuie la acoperirea cheltuielilor cultelor religioase, în condițiile legii, cu respectarea principiului proporționalității.

Art.53 - Producerea și valorificarea de către cultele religioase a obiectelor și bunurilor necesare activităților de cult nominalizate potrivit prevederilor legale sunt scutite de la impozit

Art.54 - Cultele religioase au dreptul să dețină în proprietate sau folosință bunuri din patrimoniul cultural național.

Art.55 - Activitatea privind evidența, păstrarea, conservarea, restaurarea și valorificarea bunurilor culturale mobile și imobile, cu prioritate a celor ce fac parte din patrimoniul cultural-național aflate în proprietatea sau folosința cultelor,

se desfășoară în conformitate cu legislația în vigoare, cu sprijinul statului.

Art.56 - Prioritățile și modul de utilizare a fondurilor alocate de la bugetul de stat, pe principiul proporționalității, pentru activitățile prevăzute la articolul 55 se vor stabili și controla de către Ministerul Culturii, Secretariatul de Stat pentru Culte împreună cu alte organe abilitate de lege, cu consultarea proprietarului bunului în cauză.

Art.57 - În cazul în care majoritatea sau toți credincioșii unui cult religios trec la un alt cult religios, patrimoniul unităților locale de cult trece în proprietatea cultului religios adoptat.

Dacă numărul credincioșilor care trec la un alt cult religios este mai mic de jumătate plus unu, patrimoniul rămâne în proprietatea cultului părăsit, iar credincioșii care au plecat vor fi despăgubiți în cotă parte, proporțional.

Art.58 - Situația juridică a patrimoniului cultelor a căror activitate a încetat sau a căror recunoaștere a fost retrasă se stabilește potrivit statutelor proprii de organizare și de funcționare.

Secțiunea 6 - RELAȚII EXTERNE ALE CULTELOR RELIGIOASE

Art.59 - Cultele religioase din România sunt libere să întrețină relații ecumenice și frățesti cu diferite biserici și culte religioase din străinătate, precum și cu organizații intercreștine și inter-religioase mondiale, manifestate prin vizite reciproce, participări la consfătuiri, congrese și simpozioane teologice, conferințe, schimburi de profesori și studenți, sprijin cultural și material. De asemenea, cultele religioase din România sunt libere să facă parte din organizații, federații și consilii religioase sau laice internaționale de profil, după specificul lor.

Art.60 - Cultele religioase din România își exercită jurisdicția canonică spirituală și față de unitățile lor de peste hotare, potrivit canoanelor și legiuirilor proprii.

Cultele religioase din România care au autoritatea canonică superioară în străinătate respectă și păstrează jurisdicția canonică-spirituală potrivit canoanelor și legiuirilor proprii, dacă nu contravin Constituției și legilor din România sau celor din țara respectivă.

Art.61 - Bunurile bisericești din străinătate, proprietate a statului român sau a cultelor religioase din România, pot constitui obiectul unor înțelegeri internaționale, la solicitarea cultelor în cauză.

CAPITOLUL III - ASOCIAȚIILE RELIGIOASE

Art.62 - În cadrul cultelor religioase recunoscute și cu aprobarea acestora, credincioșii se pot organiza în asociații și fundații cu caracter integral sau parțial religios, fără scop lucrativ, putând dobândi personalitate juridică în condițiile legii.

Asociațiile cu caracter integral religios din afara cultelor care au cel puțin 300 de membri dintre care cel puțin 2/3 sunt cetățeni români, dobândesc statutul de persoană juridică, potrivit dreptului comun și numai cu autorizarea prealabilă a Secretariatului de Stat pentru Culte.

Asociațiile religioase străine care doresc să desfășoare activități social-religioase în România, vor respecta prevederile prezentei legi referitoare la activitatea asociațiilor religioase.

Art.63 - În cazul în care un grup de credincioși, având identitate doctrinară proprie, dorește să se constituie într-o asociație cu caracter integral religios se va adresa Secretariatului de Stat pentru Culte, depunând, în vederea autorizării prealabile, următoarele documente :

1. Listă cu numele, prenumele, vâsta, adresa și semnătura adeptilor;
2. Expunere de motive asupra temeiurilor care justifică cererea de înființare a asociației;
3. Statutul de organizare și funcționare care va cuprinde și doctrina religioasă și formele ei de manifestare.

Art.64 - După obținerea autorizării prealabile a Secretariatului de Stat pentru Culte asociațiile cu caracter integral religios vor urma procedura legală de recunoaștere ca persoană juridică. Aceste asociații vor beneficia de prevederile prezentei legi numai după dobândirea calității de persoană juridică.

Art.65 - Secretariatul de Stat pentru Culte poate refuza autorizarea prealabilă a constituirii unei asociații religioase prevăzute la art.62 numai în cazul neîndeplinirii dispozițiilor art.6 și art.63 ale prezentei legi.

Retragerea autorizării unei asociații religioase se poate face numai în cazul încălcării de către aceasta a prevederilor art. 6 din prezenta lege, constatată prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă, urmându-se aceeași procedură prevăzută la autorizare.

Instanța judecătorească poate fi sesizată de către Secretariatul de Stat pentru Culte sau de orice persoană ale cărei drepturi și interese legitime sunt lezate.

De la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de constatare a încălcării dispozițiilor art.6 din prezenta lege, asociația religioasă în cauză nu mai poate exercita drepturile prevăzute în prezenta lege.

Art.66 - Asociațiile religioase autorizate în condițiile prezentei legi se bucură de drepturile acordate cultelor religioase prin legea de față, cu excepția celor de la articolele 11 alin.3;

12; 18 alin.2; 19, 29 alin.2; 35, 36; 39 alin.2; 41; 43 alin.1; 45; 47 alin.2; 49; 50 alin.2; 51; 52 alin.2; 53 și 70.

Asociațiile religioase cu caracter integral sau parțial religios din cadrul cultelor recunoscute au dreptul, cu aprobarea acestora, să asigure asistența socială și religioasă credincioșilor cultelor religioase respective în spitale, azile, centre de plasament și unități de executare a măsurilor privative de libertate.

Art.67 - Desfășurarea de activități religioase de către asociațiile care nu au dobândit statutul de persoană juridică, conform art.62 alin.2, 63 și 64, din prezenta lege, constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 50.000.000 lei la 150.000.000 lei și cu dizolvarea acesteia în condițiile legii.

Art.68 - Denumirea asociațiilor cu caracter integral religios, autorizate în condițiile prezentei legi, nu poate să fie identică sau să creeze confuzie cu denumirea unui cult religios recunoscut sau a unei asociații sau fundații de același tip.

Asociațiile sau fundațiile religioase care funcționează în cadrul cultelor religioase recunoscute se pot constitui numai cu acordul prealabil al cultului religios în cauză.

CAPITOLUL IV - DISPOZIȚII FINALE

Art.69 - În termen de 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, cultele religioase, care erau recunoscute în România la data intrării în vigoare a legii, își vor pune de acord statutele lor de organizare și funcționare cu prevederile prezentei legi și le vor depune, împreună cu mărturisirea de credință, la Secretariatul de Stat pentru Culte, în vederea confirmării de către acesta a statutului.

În același termen asociațiile cu caracter integral religios și care aveau personalitate juridică la data intrării în vigoare a prezentei legi vor urma procedura prevăzută în alineatul precedent.

Art.70 - Personalul hirotonit sau ordonat precum și personalul închinoviat în mănăstiri, care aparține cultelor religioase recunoscute este scutit de îndeplinirea serviciului militar.

Art.71 - Cetățenii care, din motive religioase, refuză să îndeplinească serviciul militar sub arme, execută serviciul utilitar alternativ, potrivit legii.

Art.72 - Prin unități de cult centrale și locale, în sensul prezentei legi, se înțeleg: mitropolia, arhiepiscopia, episcopia, protopopiatul, parohia, comunitatea, biserica, mănăstirea, congregația și altele asimilate acestora.

Art.73 - La data intrării în vigoare a prezentei legi, Decretul nr.177 din 4 august 1948 privind regimul general al cultelor religioase, precum și orice alte dispoziții contrare prezentei legi, se abrogă.